

Květná neděle

Domácí rodinná bohoslužba

1) Připravme místo

Liturgická barva je dnes červená, můžete do vašeho modlitebního koutku nebo na stůl dát červený obrus, nebo kousek červené látky.

Pokud seženete kočky, můžete je tam položit.

Také tam položte nebo vystavte obrázek vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma. Buď ho najdete na našich stránkách a vytisknete si ho, nebo můžete otevřít obrázkovou bibli a určitě něco najdete.

Nezapomeneme na svíčku a pěkně se k domácí bohoslužbě obléci.

Varianta průvodu do zahrady: Nachytáme modlitební koutek doma, kam se vrátíme. Na zahradě vyhlédneme pěkné místo, kde můžeme tuto neděli začít. Ven s sebou vezmeme s sebou Bibli (založenou na *Mt 21,1-11*) a kočky, nebo i jiné zelenající se větvičky, třeba vrby, nebo zlatý děšť, nebo i nařezané květiny z kvetoucí zahrady.

2) Začínáme

Když se všichni shromáždí kolem připraveného stolu, nebo na vhodném místě na zahradě, otec rodiny nebo maminka (dále jen zkráceně P jako předsedající) začnou křížem:

P. Dneska slavíme Květnou neděli a začíná Svatý týden. V něm si budeme připomínat velké události z Ježíšova života. Prožijeme Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu a slavnost Zmrtvýchvstání. Bohoslužba dnes na Květnou neděli je velice slavná. U nás v Troubkách začínáme na farní zahradě pod pergolou. Tak se shromáždí lidi, je tam velký kříž a na něm červený pruh látky. Červená je symbolem krve. Připomínáme si, že Pán Ježíš se rozhodl pro nás položit život. Pod pergolou bývá také velký obraz Jeruzaléma. Je to město, kam se Pán Ježíš vydal, aby nás zachránil.

(Takto to Jeruzalém vypadal v době Ježíšově)

P. Nyní si přečteme, co se stalo, když se Ježíš rozhodl vstoupit do Jeruzaléma, aby nás zachránil:

Evangelium Mt 21,1-11

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim: „Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně. A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: `Pán je potřebuje a hned je pošle nazpátek.'“

To se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka: `Řekněte síónské dceři: Hle, tvůj král k tobě přichází pokorný, sedí na oslu, na oslátku, mláděti soumara.'

Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“

Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: „Kdo je to?“ Ze zástupu jim odpovídali: „To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.“

Nyní otec rodiny, nebo ten, kdo modlitbu vede, řekne tuto modlitbu:

P. Modleme se.

Bože požehnej nám, když zde stojíme s těmito ratolestmi,

ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem
a jednou ať s ním vstoupíme do věčného Jeruzaléma.
Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků.

Nyní se přesuneme domů k modlitebnímu koutku.

Doma zazpíváme vstupní píseň:

Nastal čas Velikonočních svátků: <https://www.youtube.com/watch?v=XEzGWe9n2Gk>

Text písně:

Nastal čas velikonočních svátků,
Pán ubírá se na oslátku,
do města k svaté oběti.

R: hosana, hosana, Davidovu Synu,
hosana, hosana, jásá celý svět. //:

Hosana Syna Davidovu,
volají poznovu a znovu,
se stromů, z oken, z plochých střech. **R:**

Plný je slávy Jeruzalém,
snítkami oliv, listy palem,
cestu mu stelou na prospěch. **R:**

P: Dobrý Bože, přijmi dnes naši modlitbu, buď s námi a provázej naši zemi svojí ochranou.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože,
tys nám poslal svého Syna:
stal se člověkem,
ponížil se a byl poslušný až k smrti kříže;
dej, ať také my za všech okolností konáme tvou vůli,
abychom tvého Syna následovali
a měli účast na jeho vzkříšení. Neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije
a kraluje po všechny věky věků.

Všichni: Amen.

3) Čteme z Písma svatého

Píseň: Přichází náš Pán: <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne/prichazi-nas-pan-858501>.

P: Nyní se zaposlouchejme do textu Písma svatého. Uslyšíme, proč k nám Ježíš přišel.

Bože, Duchu Svatý, prosíme tě, dej nám vnímavé srdce, abys nás učinil vnímavými k tomuto textu evangelia. Amen.

Někdo z přítomných hezky přečte evangelium:

Evangelium – Mt 26,14-27,66

Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše.

Tehdy jeden z Dvanácti – Jidáš Iškariotský – odešel k velekněžím a zeptal se jich: „Co mi dáte, když vám ho zradím?“ Oni s ním smluvili třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou příležitost, aby ho zradil.

První den o svátcích nekvašeného chleba přistoupili učedníci k Ježíšovi s otázkou: „Kde chceš, abychom ti připravili velikonoční večeři?“ On řekl: „Jděte do města k jistému (člověku) a vyříd'te mu, že Mistr vzkazuje: Můj čas je blízko; budu u tebe se svými učedníky slavit velikonoční večeři.“ Učedníci udělali, jak jim Ježíš nařídil, a připravili velikonočního beránka.

Když jedli, Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával ho svým učedníkům se slovy: „Vezměte, jezte. To je mé tělo.“ Potom vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a řekl: „Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev (nové) smlouvy, která se prolévá za všechny na odpuštění hříchů.“

Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Poseďte tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost.

Když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti, a s ním velký houf s meči a kyji, jak je poslali velekněží a starší lidu. Jeho zrádce s nimi smluvil znamení: „Koho políbím, ten je to; toho se chopte.“ A hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: „Buď zdráv, Mistře!“ a políbil ho. (Lidé z houfu) přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho. Tu jej všichni učedníci opustili a utekli. Petr šel zpovzdálí za ním až k veleknězovu dvoru. Vešel dovnitř a sedl si k služebníkům, aby viděl, jak to skončí.

Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi lživé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků. Tu mu

velekněz řekl: „Zapřisahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, Syn Boží!“ Ježíš mu odpověděl: „Tys (to) řekl. Ale říkám vám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.“ Tu roztrhl velekněz své roucho a řekl: „Rouhal se! Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste sami slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?“ Odpověděli: „Hoden je smrti.“ Pak mu plivali do tváře a tloukli ho pěstmi; někteří ho bili do tváře.

Petr mezitím seděl venku na dvoře. Tu k němu přistoupila jedna služka a tvrdila: „Tys byl také s tím Galilejcem Ježíšem.“ Ale on to přede všemi zapřel: „Nevím, co povídáš.“ Uviděla ho jiná služka a řekla těm, kdo tam byli: „Tady ten byl s tím nazaretským Ježíšem.“ Ale zase to zapřel. Za chvíli přistoupili ti, kdo tam stáli, a řekli Petrovi: „Opravdu, i ty k nim patříš.“ Tu se začal zaklínat a zapřisahat: „Neznám toho člověka!“ Hned nato zakokrhá kohout a Petr si vzpomněl na slova, která Ježíš řekl: „Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se usnesli proti Ježíšovi, že ho vydají na smrt. Dali ho proto spoutat a odvést a vydali ho vladaři Pilátovi. Vladař se ho zeptal: „Ty jsi židovský král?“ Ježíš odpověděl: „Ty (to) říkáš!“ Bylo zvykem, že o svátcích vladař propouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. Proto když se (lidé) shromáždili, zeptal se jich Pilát: „Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkají Mesiáš?“ Věděl totiž, že ho vydali z nenávisti. Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše aby dali popravit. Pilát jim řekl: „Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Na kříž s ním!“ Pilát viděl, že tím ničeho nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Dal si tedy přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: „Nemám vinu na krvi tohoto člověka. Tu jim propustil Barabáše, Ježíše pak dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četou. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: „Buď zdrav, židovský králi!“ Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě. Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali.

Když vycházeli, potkali jednoho člověka z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž. Když došli na místo zvané Golgota, což znamená `Lebka`, přibili ho na kříž a rozdělili si jeho šaty losováním. Potom si tam sedli a hlídali ho. Nad hlavu mu připevnili nápis s udáním jeho provinění: „To je Ježíš, židovský král.“

Zároveň s ním byli ukřižováni dva zločinci, jeden po pravici, druhý po levici. Ti, kdo přecházeli okolo, potupně proti němu mluvili. Stejně tak se mu posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími a říkali: „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Je (prý) to izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něho.“ Od

dvanácti hodin nastala tma po celém kraji až do tří odpoledne. Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Ježíš však znovu vykřikl mocným hlasem a skončil.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

Zpovzdálí tam přihlíželo i mnoho žen: (byly to) ty, které následovaly Ježíše už z Galileje a sloužily mu. Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem. Došel k Pilátovi a žádal o Ježíšovo tělo. Pilát poručil, aby mu ho vydali. Josef vzal tělo, zavinul ho do čistého lněného plátna a uložil ho do své nové hrobky, kterou si dal vytesat ve skále. Před vchod do hrobky přivalil velký kámen a odešel.

Velekněží a farizeové (přišli) společně k Pilátovi a řekli: „Pane, vzpomněli jsme si, že ten podvodník ještě zaživa prohlásil: 'Po třech dnech vstanu z mrtvých.' Dej tedy rozkaz zajistit hrob až do třetího dne. Jinak by mohli jeho učedníci přijít, ukradnout ho a říci lidu: 'Vstal z mrtvých.' Pak by ten poslední podvod byl ještě horší než první.“ Pilát jim odpověděl: „(Tady) máte stráž. Jděte a zajistěte (hrob), jak uznáte za dobré.“ Oni šli a zajistili hrob tím, že zapečetili kámen a (postavili) stráž.

4) Zamýšlíme se nad textem evangelia

Nejprve píseň Až na kříž: <https://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/krestanske-pisne/az-na-kriz-858284>

Milí přátelé,

už jste někdy přemýšleli, proč se Pán Ježíš rozhodl jet do Jeruzaléma na oslíkovi? Možná ano, možná ne. Tak si to dnes spolu můžeme probrat. Nejprve se vás zeptám, když se řekne „osel“, vybaví se nám šedé zvířátko, které vydává hýkavý zvuk. Občas se ale stane, že někdo někomu řekne: „Ty jsi ale osel.“. Myslí tím, že je ten druhý člověk šedý a hýká?

Ani ne. Co se myslí, když se řekne o někom „osle“? Samozřejmě vím, že někoho takto titulovat není vůbec pěkné ani dobré. (*Zde děti mohou říkat své návrhy - hloupost, tvrdohlavost, lenost, atp.*). Oslíkovi, který za to pochopitelně nemůže, totiž připisujeme nedobré vlastnosti člověka, jako jsou: tvrdohlavost, neústupnost, hloupost, pomalost, a třeba i lenost.

Svatý František nazval bratrem oslem některé nízké potřeby lidského těla. Proč? Protože to pořád něco chce, ale když má zabrat, tak se mu moc nechce. Když je člověk malé dítě, tak zvlášť vnímá, jak je jeho tělo mlsné, ale do zdravého jídla se mu moc nechce. Bonbóny, lízátko, čokoládu, to ano, ale kousek masa ne a ne jíst nebude, natož zeleninu. Koukat se na televizi, nebo do mobilu, hrát hry na PC, to ano a to nevadí, i když je to hodinu, dvě, tři... Když se má jít ale učit, psát úkoly nebo se

modlit, to se moc nechce. A to je najednou výmluv, proč ne. Takhle to funguje u dětí. Ale děti nebojte se, my dospělí to máme úplně stejně. Je řada důležitých, věcí do kterých se nám moc nechce. A že jsme i my dospělí mlsní, to víte, že taky ano. Ale možná máme už vypěstovanou pevnější vůli. A když se má jít někdo s někým smířit koho urazil nebo zranil, nebo někomu odpustit? Na tom jsme podobně dospělí jako děti, nechce se nikomu. Lidské tělo se svými nízkostmi se tedy někdy chová jako ten hloupoučký a tvrdohlavý oslík. Máme ho mít ovšem rádi, ale musíme ho umět řídit. Proto svatý František na různé choutky těla a hloupé nápady říkal: To se ozývá můj bratříček oslík. Mám ho rád, ale musím ho držet na uzdě.

V době Ježíšově vládci, vojáci a vznešení lidé a asi i lidé majetní jezdili na koních. Oslíka měli spíše lidé chudší. Sednout si na koně pěkně vzpřímeně, to bylo něco. Člověk vypadal vznešeně a majestátně. Naopak sednout na osla v té době už mohlo být dost komické. Vezměte si takového svatého Václava na Václavském náměstí. Jak by to vypadalo, kdyby seděl na oslíkovi, nebo první prezident Masaryk, který také rád jezdil na koni. Jen si ho představte na oslu ☺.

Ježíš však sedl ne na koně, ale na osla a s tím oslíkem vjel do Jeruzaléma. A u tohoto bych zůstal, protože to vidím jako moc důležité. Město Jeruzalém je symbolem nebe. V poslední knize Bible se píše, že Bůh dá lidem nový Jeruzalém, který sestoupí z nebe. A lidé v něm budou žít a budou tam šťastní, protože Bůh tam bude s nimi bydlet. Když tedy Ježíš jel s oslíkem do Jeruzaléma, je to pro nás vzkaz:

Moji milí lidičkové. Jako jsem vjel do Jeruzaléma s hloupým a tvrdohlavým oslíkem, tak tam také vejdu i s vámi, kteří jste všichni plní slabostí, tvrdohlavostí, ne příliš velké moudrosti a hříchů. Přesto a právě proto jsem se stal člověkem, abych vás dovedl do nebe i přes vaše oslíčkovské vlastnosti.

Tak Ti děkujeme, náš Pane Ježíši. Máš nás rád. Nestydíš se za nás, když se často podobáme oslíkům. Moc Ti děkujeme, cos pro nás udělal a že nás máš moc rád. Zveme Tě do našich slabých stránek života, abys nás dovedl do nebe. Je to Tvé největší přání, abychom se v nebi všichni jednou sešli a prožívali spolu s Tebou ohromnou radost. A děkujeme Ti, že tuto Tvou radost z nás můžeme prožít už dnes. Dekujeme Ti náš milý Pane Ježíši.

5. Společně prosíme (a děkujeme)

P: Teďka vyznejme svou víru v Boha, který nás má nesmírně rád:

Všichni: Věřím v Boha,
Otce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země
i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho;
jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest;

sestoupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího;
odtud přijde soudit živé i mrtvé.
Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.
Amen.

Prosby lze říkat zcela spontánně. Kde je to pro účastníky obtížné, lze vyslovit jen jedno slovo, které naši prosbu charakterizuje (např.: za nemocné, za rodiče...). K takové modlitbě se rády připojí i děti. Např.:

Pane, prosíme tě za:

(nemocné, lékaře, zdravotní sestry, babičku s dědečkem, za nás,
za naši obec, farnosti....)

6) Modlitba Otčenáš a duchovní svaté přijímání

P: Pán Ježíš nás naučil se takto modlit:

Všichni: Otče náš...

Všichni: Pane Ježíši Kriste, věřím, že jsi pravdivě a skutečně v Nejsvětější svátosti přítomen jako Bůh a člověk. Věřím, že mě miluješ. Také já chci tebe dokonale milovat, ale co mohu, Pane, bez tebe?

Ty jsi, Bože, má síla. Toužím po tobě. A protože tě právě nyní nepřijímám v oltářní svátosti, prosím, přijď ke mně aspoň duchovně a učíš si u mě příbytek. Pane, zůstaň se mnou a nedopusť, abych se od tebe odloučil.

7) Požehnání

P: Nyní si vyprosme navzájem Boží ochranu a požehnání:

Dej nám Bože své požehnání, (*všichni si dělají kříž*) chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného.

Všichni: Amen.

Tatínek a maminka mohou každému z dětí udělat křížek na čelo.

P: Dobrořečme Pánu.

Všichni: Bohu díky.

Na závěr zazpíváme píseň: Byl jsi tam, když byl křižován můj Pán
<https://www.youtube.com/watch?v=xMFPMsgu8OU>

Po bohoslužbě nebo někdy navečer lze shlédnout krátké video na téma dnešního evangelia. Není však vhodné ho pouštět při bohoslužbě:

Bonus po bohoslužbě pro menší děti

Kreslené video na téma evangelia

<https://www.youtube.com/watch?v=0HWHmtTotd0>

Bonus po bohoslužbě pro starší děti

Nová série biblických pátrání o Velikonocích

<https://www.youtube.com/watch?v=jeGt92sEbr8>

Bonus pro delší zamyšlení

Otec Vojtěch Kodet se zamýšlí nad tímto evangeliem:

<https://www.youtube.com/watch?v=RO4xVor9BFo>